

недостовірну інформацію та показати найоб'єктивніші дані стосовно трагедії [2].

ЗМІ ніби фокусують увагу громадськості на критичних ситуаціях і предметах, покликані виробити пріоритети в протидії цим явищам. З цією метою має повноцінно функціонувати система безперервного навчання всіх категорій громадян, спрямована на формування готовності до умов негативного впливу навколишнього середовища.

Кожного дня у новинах з'являється інформація про різні надзвичайні ситуації. Їм відводиться значний проміжок часу. На телеканалах навіть створюються спеціальні програми присвячені цим подіям, наприклад, «Надзвичайні новини».

З одного боку, те, що таким подіям приділяється така велика увага, це добре, оскільки суспільство стає обізнаним у цих питаннях. Але тільки тоді, коли ця інформація правильно і достовірно подана. В цьому випадку ЗМІ виконують дуже важливу інформаційну функцію в умовах НС.

З іншого боку, часто новини про надзвичайні ситуації викладені дещо гіперболізовано. Журналісти у пошуках сенсації можуть спотворити справжні дані. Коли представники мас-медіа не володіють достатньою кількістю інформації, вони додають щось від себе. В результаті цього виникають чутки. Ще одним недоліком є те, що при виникненні НС журналісти намагаються потрапити в самий центр подій, чим можуть завадити роботі аварійно-рятувальних служб, а також погіршити психічний стан постраждалих. Загалом все це може викликати паніку серед суспільства.

Інформація про НС, як правило, домінує над висвітленням інших подій повсякденного життя, що виражається у зростанні обсягів інформації про них в інформаційному просторі. Надмірна присутність подібної інформації формує ефект звикання масової свідомості до катастроф, їх неминучості, що в результаті веде до пасивної, відстороненої поведінки людей. Тому важливо, щоб інформування таких подій було максимально правдивим і своєчасним. ЗМІ треба збільшити рівень достовірності даних, зменшити сенсаційність поданого матеріалу та працювати у взаємодії з владою й аварійно-рятувальними службами.

Висновок. Засоби масової інформації відіграють важливу роль в умовах надзвичайної ситуації. Головне їхнє завдання полягає в інформуванні населення. Представникам мас-медіа потрібно ретельно підбирати відомості при освітленні таких новин, щоб не викликати паніку населення, а також звикання до подібного роду новин.

Список використаної літератури

1. Емельянов Г. И. Деятельность СМИ в условиях возникновения чрезвычайных ситуаций различного характера // Таврический научный обозреватель. 2017. №12-2(29) с.41–46
2. Оніщенко Н.В. Вплив засобів масової інформації на постраждалих в умовах надзвичайної ситуації // Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. – 2012. – Вип. 1.
3. Погорелов С.В. Засоби масової інформації як чинник соціального управління в умовах надзвичайної ситуації // Проблеми екстремальної та кризової психології : зб. наук. праць. Х. : НУЦЗУ, 2011. Вип. 10. С. 108–115.

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ ПРАЦІ В ГАЛУЗІ ОСВІТИ

*Лаврушко Т. В.
м. Полтава*

Анотація. У статті розглядаються особливості організації державної системи управління охороною праці в галузі освіти. Аналізується шляхи реалізації соціальної політики з підвищення безпеки праці на таких інституційних рівнях: Національна рада з питань безпечної життєдіяльності населення при Кабінеті Міністрів України;

Державний комітет України з праці; Міністерство освіти і науки України; регіональні департаменти освіти у складі місцевих державних адміністрацій; навчально-виховні заклади.

Ключові слова: освіта, охорона праці, управління, інституційні рівні.

Організація державної системи управління охороною праці в галузі освіти забезпечує проведення соціальної політики з підвищення безпеки праці на таких інституційних рівнях: Національна рада з питань безпечної життєдіяльності населення при Кабінеті Міністрів України; Державний комітет України з праці; Міністерство освіти і науки України; регіональні департаменти освіти у складі місцевих державних адміністрацій; навчально-виховні заклади.

Національна рада з питань безпечної життєдіяльності населення при Кабінеті Міністрів України забезпечує реалізацію державної політики в галузі охорони праці, скеровує і координує діяльність міністерств, органів виконавчої влади щодо створення безпечних і здорових умов праці та нагляду за охороною праці.

Державний комітет України з праці здійснює комплексне управління охороною праці на державному рівні, реалізує державну політику в цій галузі, здійснює контроль за виконанням функцій державного управління охороною праці міністерствами і органами виконавчої влади, нормотворчу діяльність.

Міністерство освіти і науки України розробляє і реалізує за участю профспілок галузеві програми поліпшення стану безпеки, гігієни праці та виробничого середовища, здійснює методичне керівництво діяльністю навчально-виховних закладів з охорони праці.

Діяльність регіональних департаментів освіти у складі місцевих державних адміністрацій спрямована на практичне впровадження принципу пріоритету життя і здоров'я учасників навчально-виховного процесу, організацію безпечних і здорових умов праці, усунення причин виробничого травматизму та професійних захворювань.

Згідно статті 13 Закону України «Про охорону праці» організація системи управління охороною праці передбачає створення керівниками на робочих місцях усіх структурних підрозділів навчально-виховних закладів (НВЗ) умов праці, які відповідають нормативно-правовим актам та забезпечують додержання вимог законодавства щодо прав усіх учасників освітньої діяльності в галузі охорони праці.

З цією метою керівники навчально-виховних закладів забезпечують функціонування системи управління охороною праці у відповідності до вимог галузевого Положення про організацію роботи з охорони праці учасників навчально-виховного процесу в установах і закладах освіти. Цим нормативним Положенням визначаються обов'язки керівних та посадових осіб щодо забезпечення здорових і безпечних умов навчально-виховного процесу*, запобігання травматизму його учасників.

Організація системи управління охороною праці в НВЗ покладається на його керівника, який відповідає за створення безпечних умов навчально-виховного процесу згідно з чинним законодавством, міжгалузевими і галузевими нормативно-правовими актами з охорони праці, забезпечує здійснення навчально-виховного процесу за відсутності шкідливих та небезпечних чинників впливу на його учасників. Керівник НВЗ організовує систему управління охороною праці шляхом створення служби охорони праці, яка безпосередньо підпорядковується йому, або призначає відповідальних за організацію роботи з охорони праці та визначає їх функціональні обов'язки.

Обов'язки з організації і управління діяльністю керівників структурних підрозділів щодо створення здорових і безпечних умов навчально-виховного процесу покладаються на одного з заступників керівника НВЗ.

На викладача, вчителя, класного керівника, вихователя та куратора групи покладаються такі обов'язки щодо організації роботи з охорони праці в НВЗ:

- несе відповідальність за збереження життя і здоров'я учнів, вихованців і студентів під час навчально-виховного процесу;
- забезпечує проведення навчально-виховного процесу, що регламентується чинними законодавчими та нормативно-правовими актами з охорони праці, безпеки життєдіяльності;
- організовує вивчення вихованцями, учнями, студентами правил і норм з охорони праці, безпеки життєдіяльності;
- проводить інструктажі з вихованцями, учнями, студентами: з охорони праці під час проведення виробничої практики і трудового навчання відповідно до Типового положення; з безпеки життєдіяльності під час проведення навчальних занять, позакласних, позашкільних заходів;
- здійснює контроль за виконанням вихованцями, учнями, студентами правил (інструкцій) з безпеки;
- проводить профілактичну роботу щодо запобігання травматизму серед вихованців, учнів, студентів під час навчально-виховного процесу;
- проводить профілактичну роботу серед вихованців, учнів, студентів, щодо вимог особистої безпеки у побуті (дії у надзвичайних ситуаціях, дорожній рух, участь у масових заходах, перебування в громадських місцях, об'єктах мережі торгівлі тощо);
- терміново повідомляє керівника та службу охорони праці, безпеки життєдіяльності НВЗ про кожний нещасний випадок, що трапився з вихованцем, учнем, студентом, організовує надання першої долікарської допомоги потерпілому, викликає медпрацівника;
- бере участь у розслідуванні та здійсненні заходів щодо усунення причин, що призвели до нещасного випадку.

Завідувач кабінетом, лабораторією, майстернею, навчально-виробничою майстернею, майстер виробничого навчання несе безпосередню відповідальність за безпечний стан робочих місць, обладнання, приладів, інструментів, інвентарю тощо.

Посадові особи несуть безпосередню відповідальність за порушення зазначених вимог до обов'язків щодо організації роботи з охорони праці в НВЗ.

ОХОРОНА ПРАЦІ ЯК ГАЛУЗЬ НАУКИ

*Заєць О. Г.
м. Полтава*

Анотація. Подана стаття містить в собі інформацію про сферу дій закону, державну політику охорони праці, визначення, поняття і терміни.

Ключові слова: Охорона праці, роботодавець, працівник, Конституція України, принципи галузі охорони.

Багато з нас ніколи не замислювались над тим, яка складна і заплутана система охорони праці, тому що вона має багато нюансів та різних виключень в тій чи іншій ситуації на роботі.

Охорона праці – це система правових, соціально-економічних, організаційно-технічних, санітарно-гігієнічних і лікувально-профілактичних заходів та засобів, спрямованих на збереження життя, здоров'я і працездатності людини у процесі трудової діяльності. Кожен з нас знає, що в бізнесі завжди є працівник і роботодавець,